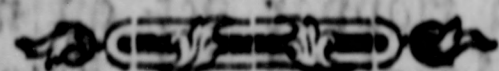

Han ser, går bort och vill ej swara;
 Men om jag tordes... ::
 Men tordes jag, jag tror, minsann,
 Vi lärde mera af hwarann. ::

När en älskling ätersyns
 Hos en suckande älskarinna,
 Vårens liflighet begyns
 Och blomstren ny sågning vinna.
 Men fåfång wäntan! ... ::: Nej! :::
 Den älskade han kommer ej. :::

2.

Fåglar! edra ljuswa slag
 Woru mera ömma och låra,
 Om all kärlekens eld och behag
 Ni utaf min älskling fått lära.
 Men... men... jag lyfnar... ::: Nej! :::
 Den älskade han höres ej. :::

3.

Echo! du, som mången gång
 varit wägne till min plåga,
 Smara honom på hans sång,
 Då han efter mig höres fråga.
 Enst... ren han ropar... ::: Nej! :::
 Den älskade han ropar ej. :::

* * *

Trenne nya

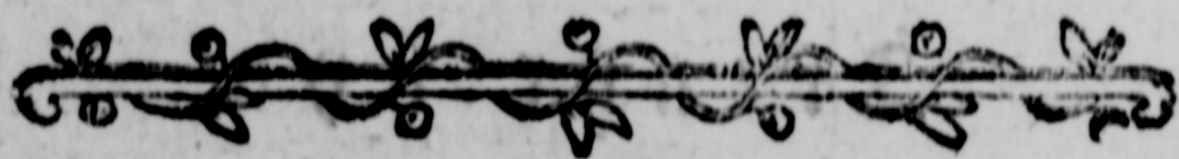
Kärleks-Visor:

- 1) I menlöshetens dagar, m. m.
- 2) Mitt hjerta flappar, wid din röst, m. m.
- 3) När en älskling ätersyns, m. m.

STOCKHOLM, 1894.

Tryckt i Kallstinska Boktryckeriet

I menlöshetens dagar
 Hur lust att omma känslor ha!
 Fast hjertat ofta flagar,
 Männ' Guden vill bedra?
 Nej, ungdomens herdinna!
 Som skön och sorgsen går:
 I kärlek skall du finna,
 Att sällheten består.

2.

När våren oss besökte
 Med sina lekars glada tropp,
 Jag goßars oro öfste;
 Men ingen gaf jag hopp.
 Nu sommarns mildhet hunnit
 Att hjertat värma ge,
 Jag re'n mig eldad funnit,
 Och vill min sällhet se.

3.

När denna strand jag söker,
 Med lätta steg jag alltid går,
 Fast sig min oro öfser
 Och hjertat häftigt slår;
 Då dagens slut jag hinner,
 Jag soflan slutat har;
 Men lågan, hos mig brinner,
 Ej någon ända tar.

Mitt hjerta flappar, wid din röst,
 Och kan sig ej regera,
 Och när det tryckes till ditt bröst,
 Så flappar det än mera.
 Swart ögonblick, och hvad jag gör,
 Jag brinner och vet ej hvarför. ::
 Att denna hemlighet förklara
 Min far väl skulle färdig vara;
 Men om du vill! :: acf, swara mig!
 Jag tror, jag lärde mer af dig. ::

2.

När på långt håll jag hör din röst,
 Jag längtar till ditt bröst,
 Och ännu mer mitt tjusta bröst
 Råns längta i ditt bröst.
 Swart ögonblick, och hvad jag gör,
 Jag längtar, jag vet ej hvarför. ::
 Att denna hemlighet förklara
 Min far väl skulle färdig vara;
 Men, om du vill! :: acf, swara mig!
 Jag tror, jag lärde mer af dig. ::

3.

Jag har väl litet glömt till
 Utaf det qual och plågar;
 Men acf! jag råds, och fast jag vill,
 Jag det ej oppa vågar.
 Och denna blygsamhet mig gör
 Förtretad, jag ej vet hvarför. ::
 När jag min far det ber förklara,